

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת אחרי מות -
קדושים

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

תוכחה מהלב

בפרשתנו, פרשת "קדושים", מצוה התורה: "הוכח תוכיח את עמיתך", וקיום מצוה זו הרי בהכרח כרוך בראיית חסרון כלשהו בזולת, ומכיון שלפי תורת הבעל שם טוב כל ראיית חסרון בזולת פסולה לגמרי, כיצד יתכן שמענין של פסול ופגם תעשה מצות עשה מן התורה?

אך הביאור לכך הוא: קודם מצות "הוכח תוכיח", ממש באותו פסוק, מצוה התורה: "לא תשנא את אחיך בלבבך", וכן בפסוק שלאחר מצות "הוכח תוכיח" מצוה התורה: "ואהבת לרעך כמוך", וזאת כדי ללמדנו שרק אם באותה שעה שהינך רואה את הזולת עושה מעשה רע וכיו"ב לא מתעוררת בליבך הרגשת שנאה כלפיו חלילה וחס, ואדרבה, אתה מרגיש כלפיו אהבה וחמלה ודוקא משום כך הינך מצטער לראותו עושה מעשה שאינו ראוי לו, ורצונך להוכיחו על כך כדי שיתקן זאת וישיג שלמות - אז, ורק אז, שייכת בך מצות "הוכח תוכיח", שהרי בודאי תוכחתך תתקבל בליבו ותפעל פעולה רצויה, כיון שהיא יוצאת מלב אוהב ודואג, והזולת מרגיש זאת. תוכחה מסוג זה דומה לתוכחתו של אב יקר לבנו אוהבו כשרואה אותו נוהג שלא כשורה, שבודאי היא לא נאמרת מתוך שנאה כלפיו חלילה, אלא להיפך, דוקא מרוב אהבתו של האב לבנו חשוב לו מאוד להוכיחו ולהעמידו על הדרך הראויה. ולכן על תוכחתו של הקב"ה לעם ישראל נאמר: "כי את אשר יאהב ה' יוכיח וכאב את בן ירצה". ועל כן דא אמר רבי יהושע במסכת אבות (ב, יג) שטוב להדבק ב"חבר טוב", ופירש רבנו עובדיה מברטנורא שם ש"חבר טוב" היינו מי שמוכיחו כשרואה אותו עושה דבר שאינו הגון. אולם אם בשעה שהינך רואה את הזולת עושה מעשה רע וכיו"ב ליבך מתמלא ברגשות של כעס ושנאה כלפיו, והרגשת סלידה ממנו מציפה אותו, דע נאמנה שבשעה זו אינך שייך כלל במצות "הוכח תוכיח", שהרי אם תוכיח אותו על מעשיו דבריך לא יעשו שום רושם טוב בליבו ולא יפעלו מאומה, שהרי הזולת חש את השנאה העצורה בליבך כלפיו בתוך דברי התוכחה, ובודאי שהדברים לא יתקבלו על ליבו. כמו כן, לא נכון הדבר להוכיח את הזולת ממש ברגע המעשה אלא להמתין לזמן אחר כשיראה את רוחו טובה עליו ויש לו מצב רוח, שאז ליבו יהיה יותר פתוח לשמוע את תוכחתו הנעימה ולקבלה ברצון. וכן הורה שרואה את אחד מילדיו היקרים עושה מעשה לא טוב או מתנהג שלא בדרך ארץ, פשיטא שלא יוכיחו בכעס ובפני אנשים וילבין את פניו ח"ו, כי אז התוכחה בודאי לא תתקבל על ליבו של הילד, אלא יעלים מכך עין באותו רגע וישמור הדבר בליבו עד לשעה של עת רצון, ואז ידבר עם ילדו על אותו מעשה בלשון רכה ונעימה, וחזקה על תוכחה זו שתתקבל על לב הילד ותפעל פעולה טובה.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

שמור על השכל נקי

אדם שאין בו תורה, הוא נהיה נחל ריק, כמו שכתוב "והבור ריק אין בו מים". באדם יש נפש בהמית קשה מאד, ובפרט אם הוא מעם ישראל, בגלל שלעם ישראל יש את הנפש האלקית, וכשהנפש הבהמית יונקת ממנה, היא מקבלת כוחות. לכן אומר הכלי יקר שהגמל, החזיר, השפן והארנבת הם הטמאים ביותר מהחיות הטמאות, כי חצי מהם טהור, החזיר מפריס פרסה, הגמל השפן והארנבת מעלים גרה, ובגלל שהם חצי טהור הם מספקים כוחות לחצי הטמא, וזה מוסיף טומאה על טומאתם. לכן אומר רבי נחמן (בלקוטי מוהר"ן תניינא תורה מ"ח) שיהודי צריך לדעת שהוא הולך על גשר צר מאד מאד, וכל רגע הוא יכול ליפול למטה, ולכן צריך מאד להזהר.

"וְעִיר פְּרָא אָדָם יִלְד" (איוב י"א), תפקיד האדם אומר הרב דסלר ע"ה שְׁמַהֲעִיר וְהִפְרָא שֶׁבְךָ, אתה צריך להוליד בן אדם, כלומר אתה צריך לעבוד על כך שתהיה בן אדם, כי הנטייה של האדם היא להפוך לְעִיר ולפרא, וזהו דבר מסוכן, שהאדם במשך כל חייו יהיה ללא מידות טובות. כשאין ביהודי דרך ארץ והוא אינו ירא שמים, נחשים ועקרבים יש בו, ה' ירחם ויציל, ולכן צריך האדם להזהר שלא יתחלל שם שמים על ידו, על כן ישתדל להפעיל את הנפש האלקית שלו כל רגע ורגע.

זמני השבת

צאת השבת:	הדלקת נרות:
19:50 ר"ת 20:41	18:59 ירושלים
19:49 ר"ת 20:38	18:57 תל אביב
19:51 ר"ת 20:41	18:59 חיפה
19:49 ר"ת 20:39	18:58 באר שבע

"והאכן הזאת אשר שמרתי מצבה יהיה בירת אלוהים"

לרגל שיפוץ בית המדרש הזדמנות נדירה לרכוש אבן מקורית מבית מדרשו של הרב יורם אברג'ל זיע"א האבנים הללו עזות לשנים של תורה, תפילה ומסירות נפש

חייגו עכשיו והכניסו את אבן הכרכה לביתכם:
08-6381000
ואשרי מי שתהיה אבן זו קבועה בקיר ביתו!

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק: הרב יורם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יורם אברג'ל

פניני השבוע

לפעמים מבט קטן וחודר עם חיוך יכול להועיל הרבה יותר מהרבה מילים קשות.

העלון מוקדש: להצלחת משפחת צפוני הי"ו לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו לע"נ שלום מעתוק בן שמחה ז"ל לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל לע"נ אסתר בת זה"אר ז"ל

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר יורם אברג'ל

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי וחכמי ישראל

רבי מאיר בעל הנס - י"ד אייר

רבי מאיר "בעל הנס" כונה כך מפני מעשה שהיה: מלכות רומי גזרה על רבי חנינא בן תרדיון להישרף ואת אשתו דנו בהריגה ואת ביתו לקחו לשבי, רבי מאיר היה נשוי לביתו השנייה של רבי חנינא שנקראה ברוריה, וכשמעה שאחותה נלקחה בשבי פנתה לרבי מאיר בבקשה שיפדה אותה. לקח רבי מאיר ארנק זהב ואמר לשומר בית הסוהר קח את כל הזהב שבידי ושחרר את אחות אשתי וחצי מהזהב יהיה לך והחצי השני תשחד בו את הממונים עליך אם ירצו להלשין עליך, אמר לו השומר ומה אעשה כשיגמר הזהב וירצו להעליל עלי אמר לו רבי מאיר אמור "אלהא דמאיר ענני" ותינצל וכהוכחה לדבריו לקח רבי מאיר אבן זורק אותה על כמה כלבים גדולים ומסוכנים שהיו שם, מיד רצו אליו הכלבים ורצו לפגוע בו, אמר רבי מאיר "אלהא דמאיר ענני" ועזבו אותו הכלבים, וכשראה זאת השומר שיחרר את אחות אשתו. לאחר זמן נודע הדבר למלך, וגזר המלך את דינו של השומר לתליה וכשכרך התליין את החבל סביב צווארו אמר השומר "אלהא דמאיר ענני" ונקרע החבל, שאל אותו המלך מה אמרת? וסיפר לו השומר את המעשה, ציווה המלך וציירו את דמותו של רבי מאיר ופרסמו אותה ואמרו שכל מי שיסגיר אותו יקבל פרס גדול. יום אחד ראו חיילים את רבי מאיר ורצו אחריהם וכשראה רבי מאיר שאינו יכול להימלט מפניהם נכנס למסעדה שמבשלים בא נבלות וטרפות והכניס אצבע אחת לתבשיל ומצץ את האצבע השנייה והרומאים חשבו שהוא אוכל נבלות, אמרו כנראה זה לא רבי מאיר ועזבו אותו וברח רבי מאיר לבבל.

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת מור' הגאון החד"א שליט"א

לא כל הנוצץ זהב

"וּבְקִצְרְכֶם אֶת קִצְרֵי אֲרָצְכֶם לֹא תִכְלֶה פְּאֵת שְׂדֵךְ לְקַצֹּר וְלִקְצֹר קִצְרֵיךָ לֹא תִלְקֹט. וְכִרְמֶךָ לֹא תְעוּלֵל וּפְרֹט פְּרָמֶךָ לֹא תִלְקֹט לְעֵנִי וְלִגְרַת פְּעֻזַּב אֲתָם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם" (ויקרא י"ט, ט"ז)

כאן ציוותה אותנו התורה הקדושה לחוס ולרחם על העניים, כי על ידי שאנחנו זוכים לרחם על העניים ולתת להם מתוך מה שזיכנו ה' יתברך, ממילא אנחנו נמנעים מגאווה וממחשבות זרות על דברים מסויימים כאילו זה שייך לנו.

וממילא על ידי שהאדם ניצל מהגאווה, הוא זוכה שהשכינה הקדושה שורה עליו. ולכן אבא היקר עטרת ראשינו מבאר, שאפילו בתוך אנשי התורה הקדושה חשוב להידבק באנשי תורה שיש בהם ענווה אמיתית ויראת שמים טהורה, ולא ידבק בבעלי גאווה. וכמו שהעלה אאמו"ר בספר בצור ירום על התניא הקדוש (פרק לו), יש לדעת שגם בתלמידי חכמים עצומים ישנן הרבה דרגות ולא כולם שווים זה לזה, ולכן כשאדם כבר מחליט לדבוק בתלמיד חכם, קודם כל עליו לבדוק היטב מיהו ומה הם מעשיו.

לפעמים אדם רואה מרחוק איזה דבר נוצץ והוא חושב שזה יהלום, אבל לאחר שהוא מתקרב למקום ומרים את הדבר הוא רואה שזה רק עטיפה מבריקה של סוכריה. צריך לדעת שלא כל מה שנראה נוצץ זה זהב. לכן תבדוק היטב היטב עד שתמצא תלמיד חכם צדיק אמיתי זך קדוש ושלם בכל מעשיו, ותדע נאמנה שלא כל כך מהר זוכים למצוא אחד כזה. מי שמוצא לעצמו רבי מהר כל כך סימן שהוא מקולקל מפנים. רבי אמיתי זוכים למצוא רק לאחר שעוברים הרבה יסורים, נפילות וביזיונות. אתה צריך להתפלל לה' שיאיר את עיניך למצוא את האיש הנכון שידריך אותך כיצד לתקן את מעשיך בשלמות ולזכות לחיי העולם הבא. ואם ה' כבר ריחם עליך וזיכה אותך להגיע לצדיק האמיתי - עליך להיות לפניו כאיסקופה הנדרסת ולבטל דעתך מפני דעתו. וגם אם הוא ידריך עליך, תשמח ותודה לו מכל הלב, כולי האי ואולי תזכה לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו - הכל לפי רמת הביטול והענווה שיש לך בפני הצדיק. אדם צריך להרגיש עצמו כבהמה שאין לה שום דעת, כמו שאמר דוד המלך ע"ה "ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמך" ובזכות זה "ואני תמיד עמך אחזתי ביד ימיני". מי שמתבטל לפני ה' ולפני הצדיקים, הקב"ה משרה עליו את שכינתו, כמו שמצינו בהר סיני שבגלל הענווה שהייתה בו הקב"ה השרה את שכינתו עליו ונתן עליו את התורה הקדושה.

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

ויקרא שמו בישראל

לפני כשלוש שנים ברוך ה' ילדתי את בני החמישי. במהלך כל ההריון רציתי לקרא לבני "אלעזר" על שם רבי "אלעזר אבוחצירא". ברוך ה' הלידה עברה בשלום וכשסיפרתי לבני משפחתי ולבעלי שאני מעוניינת לקרא לבני "אלעזר" כולם התנגדו וטענו "מה זה השם הזה? ברוך ה' זכינו להכיר את מורנו הרב הצדיק ומיד עלה במוחי לכתוב לרב בעניין השם. כתבתי לרב שברוך ה' ילדתי בשעה טובה בן זכר ושהרב יתן לנו שם לרך הנולד ולא ציינתי שום שם. יום לפני הברית השמש של הצדיק מתקשר אלינו ומבשר שהרב אמר לקרא לילד "אלעזר" על שם הבן של רבי שמעון בר יוחאי. (גם רבי אלעזר אבוחצירא קרוי על שם הבן של רבי שמעון בר יוחאי). צדיק יסוד עולם. אשרינו שזכינו להכיר את הצדיק.

חתונה בזכות תרומה

בשנת תשע"ג נסעתי יחד עם עוד חבר ביום ההילולא של רבי שמעון ב"ר יוחאי לתפילת שחרית בנתיבות אצל מורינו הרב יורם אברג'ל, בתפילה היו המוני אנשים שהגיעו ביום מיוחד זה אל הרב וכן המון ילדי חלאקה שהגיעו כדי שהרב יערוך להם את טקס החלאקה ויברך אותם. לאחר השיעור הרב אמר שמי שרוצה לזכות ביום כזה מיוחד שמעלתו גדולה לתרום פרשה בספר תורה שיכנס להיכל ישיבתו של הרב, תבוא עליו ברכה וזיכה לישועה במה שיצטרך. אני וחברי שחיכינו כבר כמה שנים להתחתן החלטנו שנתחלק חצי חצי בזכות לקנית פרשה כדי שבעזרת ה' בזכות זה נראה ישועות. וכמו תמיד אצל מורינו הרב כך גם במקרה שלנו, לאחר כמה חודשים חברי זכה להתחתן, ואני בדיוק שנה לאחר מכן ביום ל"ג בעומר הכרתי את אשתי ובברכתו של הרב התחתנו וכיום כבר יש לנו ילדה ברוך ה'.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החד"א שליט"א

הלכות הבדלה של מוצאי שבת קודש

שאלה: המבדיל על חמר מדינה, כגון קוניאק או ערק וכיוצא בזה, וקשה לו לשתות רביעית או כמלוא לוגמיו, כיצד ינהג?

תשובה: לכתחילה כל דבר שטעון כוס, צריך לשתות ממנו לפחות כמלוא לוגמיו שהוא רוב רביעית. אולם כשמבדיל על חמר מדינה כגון ערק או קוניאק וכיו"ב, ואין בכוחו לשתות רביעית, שהרי אין יכול לשתות מהן רביעית, אלא מי שדעתו יפה, אולם מי שהוא אסטניס או שקשה עליו שתיית אלו המשקין הקשים, ויש שם אדם שישתה רביעית, יטעם הוא מעט, ויתן לאותו שיכול לשתות שישתה כשיעור. ולכתחילה טוב שזה ששותה הוא יבדיל.

ואם אין שם מי שישתה רביעית או לפחות כמלוא לוגמיו, יסתפק בטעימה קלה פחות מכשיעור, וטוב שאם אפשר שכולם יטעמו מעט, שבין כולם יצא ששתו רביעית, ואע"פ שלכתחילה אין סומכין על זה, שאני הכא שהיא שעת הדחק, ואפשר לסמוך על זה. ומ"מ אין זה אלא ממידת חסידות, דמדינא אם טעם כל שהוא, בשעת הדחק יצא, גם אם לא טעמו כולם ולא הגיעו לכדי רביעית.

שאלה: אם הבדיל על היין וטעה ולא שתה רוב רביעית, האם צריך לחזור ולהבדיל?

תשובה: הגם שהעיקר להלכה שצריך לשתות רביעית מכוס ההבדלה, מכל מקום בדיעבד שלא שתה רביעית, אלא רק טעם מעט, אינו חוזר ומבדיל.

שאלה: אותם השומעים את ההבדלה מפי השליח ציבור או מפי בעל הבית, ויוצאין ידי חובתן, האם צריכים לטעום מהיין?

תשובה: השומעים את ההבדלה מפי השליח ציבור או מפי בעל הבית ויוצאין ידי חובתן, די להם במה ששמעו את ההבדלה וכיוונו דעתם לצאת ידי חובתם, ואינם צריכים לטעום מהיין. ומכל מקום אם רצו לטעום מהיין משום חיוב מצוה, הרשות בידם ותבוא עליהם ברכה. ובלבד שיכוונו לצאת ידי חובתם, ולא ישיחו שום שיחה קודם שיטעמו.

ומנהג קהילות רבות שהמבדיל שותה לבדו את כל הכוס, ואין קפיא בדבר, ונהרא נהרא ופשטיה.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

דקדוקי עניות ודקדוקי לשון

מעשה ברבי מאיר מפרימישלאן שערך את ה"סדר" בליל פסח בחברת מקורביו ועניים רבים. באמצע הסעודה פנה רבי מאיר לאחד העניים וביקשו להשמיע מתורתו.

פתח העני: סדר פסח הוא: קדש, ורחץ, כרפס. קדש - שנקדש עצמנו, ורחץ - כי נרחוץ עצמנו מחטאים, כרפס - שניקח "כר" להסבה ו"פת", היינו מצה לסעודה.

שיסעו אחד ממקורבי הרבי: כרפס כתוב בסמ"ך ואתה מפרשו בתי"ו?

הקפיד מאוד רבי מאיר ואמר: לא די שאותו עני עמוס בדקדוקי עניות, ואתה בא להעמיס עליו בדקדוקי לשון?...